

EVANGELISKA FRIKYRKANS

TRO OCH SJÄLVFÖRSTÅELSE

EVANGELISKA
FRIKYRKAN

INNEHÅLL

Inledning	s.3
Den kristna kyrkan och Evangeliska Frikyrkan	s.4.....
Evangeliska Frikyrkan – vad innebär namnet?	s.5.....
Evangelisk	s.5
Frikyrka	s.5
Teologisk profil.....	s.6
Evangelikal	s.6
Missionsinriktad	s.7
Baptistisk	s.9.....
Karismatisk	s.11
EFKs självförståelse som trossamfund	s.13.....
EFK som självständiga och ömsesidigt beroende församlingar	s.13
EFK som trossamfund	s.14
EFK som ett sammanhang för ledarskap och tjänst	s.15
Gemenskap och mission	s.16

Tro och självförståelsedokumentet antogs vid Evangeliska Frikyrkans kongress 2006.

Formgivning: Elin Fhager, Sverigekontoret Evangeliska Frikyrkan

Illustrationer: Elin Fhager

Nytryck: mars 2012

Tryckeri: Skälltryck

Digital version finns på www.efk.se/materialbanken

EVANGELISKA FRIKYRKANS TRO OCH SJÄLVFÖRSTÅELSE

INLEDNING

I ett samhälle med snabb förändring och ökad religiös mångfald finns ett växande behov av att som kristet trossamfund beskriva sin tro och självförståelse. Hur tolkar EFK ”den tro som en gång för alla har anförtrotts de heliga” (Jud v 3)? Vad kännetecknar Evangeliska Frikyrkan som trossamfund? Vilken teologisk profil har den? Vilka grundläggande värden vill den verka för i dagens värld?

Ett samlat svar på dessa frågor möter ett behov (1) hos enskilda och församlingar inom den egna gemenskapen, både för egen del och i deras relationer med andra i närmiljön, (2) hos församlingar som är på väg att bli en del av denna gemenskap, liksom (3) i ekumeniska sammanhang och i relation till massmedia, skola och andra samhällsorgan. Innehåll och skrivsätt skulle kunna varieras beroende på målgrupp.

Detta dokument är skrivet i första hand med församlingsledningarna i åtanke.

EFK bildades 1997 efter en process av samgående mellan tre modersamfund.¹ Det innebär att EFK och dess församlingar har ett brett arv att förvalta, med rötter i baptism, helgelseerörelse och pingstväckelse. Det gäller till exempel lärjungaskap, församlingsliv och internationell mission. Med inspiration från historien vill EFK och dess församlingar förvalta arvet genom att tjäna Gud här och nu, i trohet mot Kristus och med inlevelse i vår tids situation. Detta dokument speglar därför en självförståelse som alltid befinner sig i en dynamisk process.

Utifrån sin teologiska profil och sin självförståelse vill EFK, tillsammans med andra, förverkliga visionen att ”växande församlingar förmedlar hela evangeliet till hela människan över hela världen”².

¹ EFK tillkom den 1 januari 1997 under namnet Nybygget – kristen samverkan efter en process där först Helgelseförbundet (grundat 1887) och Fri baptistsamfundet (grundat 1872) gått samman 1993 och därefter samtal förts mellan HF/FB och Örebromissionen (grundat 1891) fram till ett beslut om samgående i oktober 1996. Fem år senare (2002) fastställdes dess permanenta namn till Evangeliska Frikyrkan. HF och ÖM var från början sällskap för inre och yttre mission och blev först senare församlingsrörelser och samfund. Ca 320 församlingar samverkar i EFK och verksamheten centralt bedrivs i ett församlingsprogram, ett utbildningsprogram och en ungdomsorganisation, EFK UNG, samt den internationella missionen i fem regioner (Europa/Latinamerika, Mellanöstern, Afrika och Asien).

² EFKs vision presenterades vid årskonferensen 1998. En mindre språklig förändring gjordes i samband med antagandet av EFKs Missionsdokument vid årskonferensen 2004.

Några av de grundläggande punkterna i detta dokument är följande:

- EFK är en del av den kristna kyrkan.
- EFK är en evangelisk frikyrka.
- EFK är till sin teologiska profil evangelikal, missionsinriktad, baptistisk och karismatisk.
- EFK är en trosgemenskap och ett trossamfund.
- EFK utgörs av självständiga och ömsesidigt beroende församlingar.
- EFK är dessa församlingar tillsammans i gemenskap och mission med visionen att ”växande församlingar förmedlar hela evangeliet till hela människan över hela världen”.

DEN KRISTNA KYRKAN OCH EVANGELISKA FRIKYRKAN

Gud har som ett led i sitt frälsningsverk kallat ett folk åt sig själv för att vara hans tjänare och vittnen i världen. Enligt Nya testamentet utgörs detta folk nu av alla som i tro och liv församlas kring Kristus. Detta folk beskrivs som en enda kropp (1 Kor 12). I en kropp finns enhet i mångfalden och mångfald i enheten. Enheten i denna Kristi kropp är både en Guds gåva och en helig kallelse. Den är inte likformighet, men enheten i kärlek och sanning inom varje församling, mellan församlingar och mellan samfund och kyrkor är av yttersta vikt eftersom den har sin

förebild i Guds treenighet (Joh 17).

Den kristna församlingen uppmanas att bevara den enhet som redan är en andlig verklighet (Ef 4). Det sker genom en gemensam apostolisk tro, ett gemensamt liv som präglas av kärlek och en gemensam mission i världen. Tendensen till uppdelning och splittring genom historien gör denna kallelse än mer angelägen.

EFK är en del av den kristna kyrkans mångfald och vill därför uttrycka sin samhörighet med den världsvida kyrkan såväl som med den kristna kyrkan i Sverige.³ I trohet mot sin identitet och övertygelse och i öppenhet mot andra vill EFK ge sitt bidrag till helhetens gemensamma tro, liv och mission. Enheten är organisk och uttrycker sig primärt i relationer. Den kan ta sig olika yttre, organisatoriska former. Det är naturligt att kyrkor och samfund som står varandra nära historiskt och teologiskt kan gå längre i gemenskap och konkret samverkan. Fungerande relationer och samverkan på olika nivåer förutsätter en medvetenhet om den egna teologiska identiteten. EFK står för den grundläggande övertygelse som uttrycks i detta dokument men vill även söka samarbete i konkreta frågor med andra som inte i allt delar vår övertygelse.

³ Ordet kyrka kommer av grekiskans *kyriako'n*, som betyder ”hörande till Herren”. Ordet används här för alla som bekänner sig som kristna och tillhör en kristen kyrka.

EVANGELISKA FRIKYRKAN – VAD INNEBÄR NAMNET?

Evangeliska Frikyrkan är benämningen på just detta trossamfund. Det betyder inte att EFK anser sig evangelisk till skillnad från andra frikyrkor. Men namnets båda led uttrycker väsentliga aspekter av den egna självförståelsen.

Evangelisk

Ordet evangelisk är ett uttryck för att EFK vill pröva sin teologi och praxis utifrån det kristna evangeliet.

Från 1500-talet kom beteckningen evangelisk att användas av reformationens kyrkor som uttryck för att de bygger på evangeliet om Kristus såsom det förmedlas i Skriften, med fokus på rättfärdiggörelsen av nåd genom tro. Ordet har ibland uppfattats mer som synonym till icke-katolsk eller protestantisk. EFK vill återknyta till den ursprungliga innebörden.⁴ Numera används begreppet med en tydlig teologisk innebörd (jfr även begreppet evangelikal nedan) och uttrycker viljan att förankra tro och liv i det glada budskapet om Jesus Kristus.

Frikyrka

Ordet frikyrka är ett uttryck för att EFK vill bygga på troendeförsamlingens princip. Den innebär att den enskildes bekännelse av personlig tro på Kristus

och överlåtelse till att leva det kristna livet i gemenskap utgör grunden för tillhörighet.

Frikyrka i EFKs namn ska inte främst förstås i en historisk kyrkopolitisk mening, där fri avser en obunden ställning i förhållande till staten, alltså frikyrka i motsats till statskyrka. Den distinktionen är inte längre lika aktuell. Men ordet har alltid, på ett mer grundläggande plan, också uttryckt en bestämd teologisk förståelse av församling och kyrka. För en frikyrka är det inte, som i en folkkyrka, den erbjudna nåden i predikan och sakrament som i första hand konstituerar församlingen eller kyrkan. Det gör istället den i frihet mottagna nåden och trosgemenskapen som den skapar. Tillhörighet och medlemskap baseras på frivillig anslutning, vilket normalt innebär att man låter sig döpas. De lokala församlingarnas frihet och självbestämmande är också en viktig grundsten för de flesta frikyrkor.

Frikyrkan har som en del av den svenska folkrörelsen ofta förknippats med föreningssystemet från tiden kring förra sekelskiftet. I vår tid söker man ibland alternativ till den organisationsformen. Oberoende av detta är och förblir EFK ändå i teologisk mening en frikyrka (jfr även begreppet baptistisk nedan).

⁴På grund av spänningar kring den evangelisk-lutherska kyrkans dop- och kyrkosyn, som också den nyevangeliska väckelsen stod för, användes ordet inte lika ofta inom tidig svensk baptisism.

Evangelikal.

TEOLOGISK PROFIL

Alltsedan Evangeliska Frikyrkan bildades har den beskrivits som en evangelikal, missionsinriktad, baptistisk och karismatisk församlingsrörelse. Dessa fyra nyckelord tillsammans bestämmer EFKs teologiska profil.

Evangelikal

”Skriften allena” är en princip som hör till arvet från reformationen. ”Vad står det skrivet?” var en central fråga i det gemensamma samtalet i trosfrågor inom väckelserörelserna. Av historiska skäl och med hänvisning till Bibeln som yttersta norm för tro och liv har det i den frikyrkliga traditionen funnits en skepsis mot nya formulerade trosbekännelser. Samtidigt är det viktigt för EFK att bejaka den gemensamma kristna tron

som den uttrycks i den apostoliska och den nicenska trosbekännelsen⁵, i de reformatoriska grundsatserna⁶ och i den evangelikala teologi som med rötter i de evangeliska väckelserörelserna fått ett nutida uttryck bland annat i Lausannedeklarationen⁷.

Det innebär kortfattat att vi gemensamt

- bekänner oss till den ende Guden, treenig i Fadern, Sonen och Den helige ande, världens skapare och upprätthållare, frälsare och livgivare;
- bekänner oss till Jesus Kristus Guds ende Son, sann Gud som blev sann människa, levde, korsfästes och dog för vår frälsnings skull, uppstod från döden och ska återkomma från Faderns högra

⁵Se Gudstjänstboken, 2005, s 30-31, Psalmer och Sånger med tillägg, 2004, Nr 946.

⁶Se avsnittet ”Evangelisk” ovan. De reformatoriska grundsatserna brukar sammanfattas i uttrycket att frälsningen ges endast i Kristus, av nåd och genom tro och att Skriften allena är kyrkans auktoritet.

⁷Deklarationen från den internationella kongressen om evangelisation och mission i Lausanne 1974 har publicerats på svenska i Budskapet från Lausanne (1977) och i flera separata utgåvor i folderform. Begreppet evangelikal används ibland med delvis annan betydelse än den som EFK här anknyter till. För innebörden i termen evangelikal på svenska, se Nationalencyklopedin, 1991.

sida för att upprätta Guds rike i härlighet och döma levande och döda;

- tror på Jesus Kristus som den fulla uppenbarelsen av Gud, den yttersta sanningen och den enda vägen till Gud Fadern;

- tror att människan är skapad till Guds avbild men har vänt sig bort från Gud och, i sin klivenhet mellan gott och ont och utlämnad åt sig själv, saknar den livgivande gemenskapen med Gud;

- tror att människans räddning och återupprättelse till hennes livs egentliga mening och bestämmelse har sin grund endast i Jesu försoning, erbjuds människan av nåd genom ett Guds initiativ, möjliggörs av Andens verk och mottas och tillägnas genom tron, som är både tillit och relation, gåva och kamp;

- tror att varje människa behöver kallas till omvändelse och tro som uttrycks i ett sätt att leva tillsammans med Guds folk i förlåtelse, kärlek, rättfärdighet och ett ansvarigt tjänande i församling och samhälle;

- har en bibelsyn som innebär att Bibeln är Guds ord genom människors ord i historien, en berättelse om Guds uppenbarelse och frälsningshistorien genom vilken Anden talar och vägleder församlingen idag, trovärdig i allt den lär, auktoritet för vår tro och vårt liv, levande och verksam till att förvandla

människors liv och relationer;

- inser att ingen mänsklig tolkning av Bibeln kan gälla som ofelbar men att Bibeln, tolkad i sitt historiska sammanhang, i enlighet med sitt syfte och under Andens upplysning, leder rätt på livets väg och att församlingen fördjupas i sin förståelse genom lydnad mot Guds ord.

Detta är kärnan i EFKs evangeliska identitet och evangeliska teologi. Denna bekännelse av trons centrala innehåll inbjuder till att tron också tar sig uttryck i lovsång och bön, i kärlek och handling. Den leder vidare till att bejaka den kallelse till evangelisation och tjänst som är ett kännemärke för huvudfaran av den evangeliska strömningen under de senaste århundradena.

Missionsinriktad⁸

Mission är ett naturligt utflöde av bekännelsen till Gud Fadern, tron på Herren Jesus Kristus och öppenheten för Andens ledning. Dess upphov och grund finns i Gud Fadern som är kärlek och vill att alla människor ska lära känna honom. Dess centrum och mönster finns i Guds Son, Jesus Kristus, som är sänd till världen för dess frälsning. Dess drivkraft är Guds Ande som övertygar om synd, drar människor till Kristus och ger liv.

Mission är också ett naturligt utflöde av vad församlingen är. Den är Guds folk

⁸ Se Missionsdokument 2004-2008. Policy, övergripande mål och strategi 2004-2008 för Evangeliska Frikyrkans internationella arbete, Örebro, 2005.

Missionsinriktad.

församlat kring Jesus Kristus och därmed delaktigt i hans uppdrag i världen.

”Som Fadern har sänt mig till världen, sänder jag er till världen” (Joh 17:18, jfr 20:21). Denna sändning eller mission är alltså en grundläggande biblisk dimension i den lokala församlingens och hela kyrkans liv och uppdrag.

Församlingens mission är allt det som den är kallad att göra i världen, utanför sin egen gemenskap. Denna mission har sin förutsättning och grund i församlingens inre liv. Dess attraktionskraft får därmed en viktig missionsdimension. Men mission utgörs mer specifikt av kyrkans vittnesbörd utåt i ord och gärning om Guds kärlek, Guds frälsning och Guds rike, ett vittnesbörd som ska kunna både ses och höras bland alla folk.

Detta uppdrag delas av alla kristna, men

församlingen avskiljer och sänder några för särskilda gränsöverskridande uppgifter för vilka de har personlig utrustning och kallelse. Uppdraget kan förverkligas både i den egna närmiljön och i helt andra kulturmiljöer, ”intill jordens yttersta gräns” (Apg 1:8), så att församlingar växer fram som är ”djupt rotade i Kristus och i närkontakt med sin egen kultur”.⁹

Missionens yttersta syfte är att Gud ska bli förhålligad och att Herren Jesus ska bli känd och ärad bland människor och folk såsom den han är. Det sker inte minst genom att människor befrias från ondskans makt och upprättar en konkret social gemenskap, som är ett vittnesbörd om riket och visar fram mot honom som kommer. Detta ”budskap om riket skall förkunnas i hela världen och bli till ett vittnesbörd för alla folk” och först därefter ”skall slutet komma” (Matt 24:14).

⁹ Lausannedeklarationen, artikel 10.

EFK står för en pionjär inriktning som innebär beredskap att gå med evangeliet till nya områden eller onådade folk och folkgrupper. EFK står också för en dynamisk helhetssyn som innefattar evangelisation, församlingsutveckling och socialt ansvar. Dess mission inriktas såväl på att möta enskilda människors andliga, sociala och materiella behov som på att verka för förändringar i samhälle och miljö. Detta syftar till att alla människor ska få leva ett värdigt liv. Arbetet för att bekämpa fattigdom och främja mänskliga rättigheter grundas i övertygelsen om alla människors lika värde utifrån Guds vilja i skapelse och frälsning.

Denna mission förverkligas alltid i och genom relationer. Därför är dialog på olika nivåer med företrädare för andra religioner och livssyner nödvändigt för att skapa ömsesidig förståelse, motverka konflikter mellan religionsgrupper och främja en god samhällsutveckling. Men vittnesbörd och inbjudan till tro på Kristus måste förbli centralt i kristen mission.

I arbetet med evangelisation och församlingsgrundande, ledar- och församlingsutveckling samt diakoni och samhällsutveckling söks samarbete där så är möjligt liksom ömsesidighet i relationer och partnerskap. EFK välkomnar i enlighet med principen om ömsesidighet

missionärer från andra delar av världen eller andra former för samverkan i evangelisation, församlingsgrundande och diakoni i Sverige. Detta kan även på andra sätt berika EFKs utveckling och förstärka dess arbete.

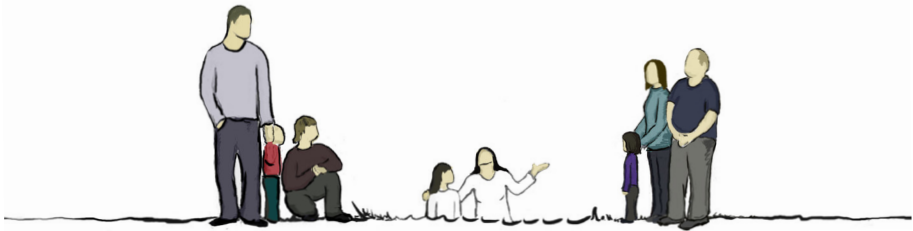
Både i Sverige och i internationell mission satsar EFK på att grunda och stärka församlingar, träna ledare och tjäna i samhället. Därigenom vill EFK förverkliga visionen ”växande församlingar förmedlar hela evangeliet till hela människan över hela världen”.

Baptistisk

De lokala församlingarna är gemenskaper av människor som personligen bekänt sin tro, som firar gudstjänst¹⁰ och som lever trons liv tillsammans som en lokal manifestation av Kristi kropp. Detta är centralt för den baptistiska tradition som EFK tillhör, liksom den nära relationen mellan tron och dopet.

EFK lär och praktiserar en baptistisk dopsyn som innebär att personer som bekänner sin tro på Jesus Kristus som Herre och Frälsare, döps, i den treenige Gudens namn, till och in i Kristus. Det sker normalt, som i den tidiga kyrkan, genom nedsänkning i vatten. Det är en form som visar vad som sker: en övergång från död till liv. Dopet är en gåva från Gud och människans svar på Guds

¹⁰ Se Gudstjänstboken, 2005, s 9-14.*

Baptistisk.

kallelse till syndernas förlåtelse, omvändelse och nytt liv. Döpet till Kristus är också ett dop in i Kristi kropp. Genom döpet överläter sig den enskilde till Kristus-gemenskapen i församlingen och dess liv i Kristi efterföljd.¹¹

I församlingar som enbart har EFK-anknytning praktiseras endast dop på egen bekännelse av tro.¹² Men många församlingar är, av hänsyn till den historiska utvecklingen inom den kristna kyrkan i stort och den ekumeniska situationen, öppna för att som medlemmar ta emot kristna från församlingar i annan tradition än den baptistiska utan att de är döpta som troende.¹³ Församlingar som även är anslutna till andra samfund förutsätts respektera EFKs karaktär av baptistiskt trossamfund.

Det medvetna döpet förutsätter frivillighet. Tron är en personlig övertygelse. Det är en viktig baptistisk grundsats att tron är ett fritt gensvar till Guds ord, en personlig överlåtelse till Jesus Kristus som Herren. Det måste därför finnas frihet i trosfrågor, samtidigt som församlingen och trosgemenskapen i bibelstudium och samtal fördjupar sin gemensamma tro. Den här principen om frihet och frivillighet motiverar i förlängningen den samvets- och religionsfrihet för alla i varje samhälle, som baptister kämpat för genom historien.

Med mönster från Jesus (Markus 10:13-16) delar församlingen föräldrarnas glädje över ett nyfött barn och erbjuder barnvälsignelse. Detta uttrycker vår tro att Gud har ett försprång i varje barns liv och innebär en bön om Guds välsignelse

¹¹ Se "Förslag till församlingsordning för församlingar inom Evangeliska Frikyrkan", i De troendes gemenskap, 2003, s 15-16, och Gudstjänstboken, 2005, s 46-47.

¹² Begreppet troendedop som ofta använts inom baptismen ersätts numera ibland med uttrycket medvetet dop.

¹³ S.k. överfört medlemskap. Till den här bilden hör även den vidare diskussionen om innebörden i begreppet medlemskap.

och om att barnet längre fram ska få en personlig tro och själv be om att få bli döpt och medlem i församlingen.¹⁴ Barnvårdsnämnden har en naturlig uppföljning i den andliga vägledning som ges i församlingens barn- och ungdomsarbete.

Alla troende har samma ställning i Kristus och är kallade till att på olika sätt vara Guds rikets vittnen och tjänare.¹⁵ I baptistisk församlingssyn råder alltså jämlikhet i församlingens liv och gemenskap. Sociala skillnader och andra uppdelningar upphör att vara giltiga i församlingens liv. Den försonade gemenskapen blir ett tecken för världen och en radikal kraft som skapar engagemang för förändring i det omgivande samhället. Ett viktigt uttryck för detta är den inbördes hjälpen liksom gemenskapen runt det bord där Herrens måltid firas.¹⁶ För att avgöra för församlingen angelägna frågor inbjuds alla medlemmar att i samtal och under bön om Andens ledning gemensamt söka Guds vilja (Apg 15:28, jfr v 22).

Denna principiella jämlikhet motiveras av övertygelsen att de andliga gåvorna som församlingen behöver för sin tjänst ges

av Anden ”så som den själv vill” (1 Kor 12:11). Bland dessa gåvor finns även olika former av andligt ledarskap (Ef 4:7-13). Församlingens medlemmar, samlade till församlingsmöte, prövar i bön och samtal inför Gud människors kallelse att tjäna i sådana uppgifter. Inom församlingen gäller det oftast församlingsledare, exempelvis pastorer, äldste och diakoner. Dessa är ansvariga inför både Gud och församlingen.

Karismatisk

Det är Guds Ande som sammanfogar de troende till ”en och samma kropp” (1 Kor 12:13), till en församling som är Kristi kropp. Enligt Nya testamentet är Anden verksam i de troendes liv och gemenskap på många olika sätt. ”Utan Den heliga anden är Gud avlägsen, stannar Kristus i det förflutna, blir evangeliet tomma ord, är församlingen bara en organisation, mission propaganda, gudstjänst en gruppterapi och kristet liv en slavmoral.”¹⁷ Det är Anden som gör skillnad genom att förmedla frälsningens nåd och liv. En församling är därför, som vi förstår det, i Nya testamentets ljus karismatisk.¹⁸ Anden är alltså den som ger den kristna församlingen dess liv genom historien och ut över världen och hjälper oss att bli det vi i Kristus redan är.

¹⁴ Se Gudstjänstboken, 2005, s 68-69.

¹⁵ Detta brukar kallas ”det allmänna prästadömet”.

¹⁶ Se Gudstjänstboken, 2005, s 23-24.

¹⁷ ”Förslag till församlingsordning för församlingar inom Evangeliska Frikyrkan”, i De troendes gemenskap, 2003, s 16.

¹⁸ Grekiskans charis, nåd, och charisma, nådegåva, återfinns i ordet karismatisk. Teologiskt sett har alltså ordet en annan innebörd än det fått i sekulärt språkbruk genom sociologen Max Weber (stark personlig utstrålning, förmåga att fascinerar och påverka andra). Ordet fick en förstärkt betydelse i vår tid genom den världsvida karismatiska förnyelsen och väckelsen som påverkade stora delar av kristenheten från mitten av 1960-talet och framåt.

Karismatisk.

Genom att tillhöra Kristus har alla troende, unga och äldre, kvinnor och män, fått Anden som gåva och uppmanas i Skriften att låta sig uppfyllas av Den helige ande (Ef 5:18), präglas av Andens frukt (Gal 5:22-23) och ta emot och tjäna med de gåvor som Anden ger (Rom 12, 1 Kor 12). Andlighet, karaktär och nådegåvor hör ihop.

I vår andliga tradition, med delaktighet i helgelsörelse och pingstväckelse, finns en utmaning till full överlåtelse åt Herren, som är Anden (2 Kor 3:17). Personliga erfarenheter av Anden ger bland annat en alltmer kristuslik karaktär, ny glädje, ny kraft i tjänsten, frimodighet i bön och tillbedjan, styrka i frestelser och öppenhet för manifestationer av Guds helande och befriande nåd. Vår tro är både en fast övertygelse och en medveten överlåtelse till Guds rike som det framställs i Nya testamentet där evangeliet om riket förmedlas i ord, handling, kärlek och kraft.

Anden leder både den enskilde kristne och församlingen in i trons sanning och ut i

Gudsrikets tjänst. Andens ledning är alltid i samstämmighet med Kristi sinne och Guds ord men kan ändå ibland vara överraskande, såsom den var för Paulus när han hindrades i sina planer och leddes in i nuvarande Europa (Apg 16).

Till den karismatiska dimensionen hör även den profetiska tjänsten. Den förmedlar inte Guds uppenbarelse på det auktoritativa sätt som profeterna i Gamla testamentet eller apostlarna i Nya testamentet gjorde. Men genom Guds Ande fick människor med profetisk gåva på Nya testamentets tid ändå förmedla ett gudomligt tilltal till människor i olika situationer. Inom församlingen är syftet att uppbygga, förmana och trösta men enligt Paulus undervisning ska det profetiska tilltalet också bedömas och prövas (1 Kor 14:3-4, 29, 1 Thess 5:20-21). Det visar att profetisk gåva och predikan kan ha vissa beröringspunkter. Ett karismatiskt församlingsliv ger utrymme åt denna tjänst även i vår tid.

Med mönster från den gammaltestament-

liga profetismen och utifrån gudsrikes-teologin i Nya testamentet kan Anden också leda enskilda kristna och församlingar till en profetisk samhällskritik med syfte att avslöja ondska och uppmana till rättfärdighet och rättvisa i mänskliga relationer och i all maktutövning.

Det finns en värdefull variation av den karismatiska dimensionens uttryck inom varje enskild församling och mellan olika församlingar. De ska bidra till den gemensamma uppbyggelsen. Därför bör mångfalden i uttryck av Andens gärningar finnas med i gudstjänst, vittnesbörd och diakoni. Mönstret för en församling där Anden verkar är enhet i mångfald och mångfald i enhet. Därmed ger Anden församlingen en försmak av Guds rike i dess kommande fullhet.

EFKs karismatiska identitet innebär att vi vill se Andens liv, Andens frukt och Andens gåvor verksamma i församlingen i en sund atmosfär av kärlek, omsorg och Guds närhet.

EFKs SJÄLVFÖRSTÅELSE SOM TROSSAMFUND

EFKs självförståelse som en ”församlings- och missionsrörelse” återspeglas i stadgarnas ändamålsparagraf. EFK är ”en sammanslutning av självständiga kristna församlingar och registrerat

som trossamfund enligt lagen om trossamfund” vars ändamål är ”att bedriva och koordinera missionsverksamhet inom och utom Sverige samt erbjuda resurser som svarar mot behov hos samarbetande församlingar”.¹⁹

I lagen definieras trossamfund som ”en gemenskap för religiös verksamhet, i vilken det ingår att anordna gudstjänst”.²⁰ Detta är förstås en juridisk definition, men ord som gemenskap, religiös och gudstjänst antyder en djupare teologisk innebörd. Den innebörden kan tydliggöras genom att klarlägga förhållandet mellan församlingarna och trossamfundet. Det förhållandet är avgörande för Evangeliska Frikyrkans så kallade ”kyrkosyn”.

EFK SOM SJÄLVSTÄNDIGA OCH ÖMSESIDIGT BEROENDE FÖRSAMLINGAR

Stadgarnas formulering innebär att de lokala församlingarna är den grundläggande storheten.²¹ De förblir fria och självständiga men har slutit sig samman för att uttrycka sitt ömsesidiga beroende och sin överlåtelse till varandra i en förbundsrelation. I en sådan finns en varaktig och förpliktande gemenskap som alltså inte bara uttrycks inom en lokal församling

¹⁹ Stadgar för Evangeliska Frikyrkan, Årsbok 2005, s 50, § 1.

²⁰ Lag om trossamfund 1998:1593, § 2.

²¹ Se ”Förslag till församlingsordning för församlingar inom Evangeliska Frikyrkan”, i De troendes gemenskap, 2003.

utan också mellan församlingar.²²

En sådan gemenskap kan uttryckas ekumeniskt i den lokala situationen, men gör det också regionalt och på nationellt plan genom samhörigheten inom EFK. Genom beslut av EFKs styrelse, som är vald av församlingarnas ombud vid kongress eller representantskap, kan nya församlingar få ställning som ”i EFK samarbetande församling”. Sådana beslut ”skall föregås av samtal om Evangeliska Frikyrkans och församlingens ömsesidiga förpliktelser”²³.

Dessa förpliktelser bygger på en ömsesidig delaktighet och ansvarighet som innebär dels att församlingarna engagerar sig i den större gemenskapen och tar ansvar för det gemensamma arbetet, dels att EFK i sin centrala organisation och i de gemensamma institutionerna betjänar församlingarna utifrån deras uppdrag och behov.

Detta bygger både på insikten att en lokal församling behöver relationerna i en större gemenskap och på det faktum att den behöver kunna ta del i den större gemenskapens resurser för egen del och för uppdragets skull. Tillsammans når de längre i evangelisation och församlingsgrundande, i ledar- och församlingsutveckling och i diakoni och samhällsutveckling, än vad en enskild församling kan göra.

För församlingarna innebär det här ansvaret att man troget bär det gemensamma arbetet i förbön, engagerar sig i samtal, rådslag och beslut i gemensamma organ regionalt och nationellt, bidrar till det gemensamma kostnader utifrån sina möjligheter och kontinuerligt inspirerar till delaktighet genom att förmedla relevant information.

EFK SOM TROSSAMFUND

Denna gemenskap av församlingar är ett trossamfund, inte bara i lagens mening utan även teologiskt sett. Som trosgemenskap är både församlingen och trossamfundet en organism, med de skeenden som uttrycker församlingens natur som Kristi kropp, men också en organisation, med dess yttre strukturer och funktioner. Tillsammans utgör dessa aspekter en helhet: organisationen manifesterar organismen i tid och rum. Därför bör ett samfunds strukturer inte vara låsta till ett visst bestämt historiskt organisationsmönster utan vara öppna, tjänande, och utgå från att församlingarna delegerar uppgifter åt trossamfundet. I den mån de inte uttrycker tydliga bibliska principer måste strukturer och beslutsprocesser kunna ifrågasättas och ändras för att i varje tid och sammanhang kunna vara Guds folks gemenskap till hjälp.

Trossamfundet EFK manifesteras när de lokala församlingarna bejaktar

²² Detta kan uttryckas som modifierad kongregationalism.

²³ Stadgar för Evangeliska Frikyrkan, Årsbok 2005, s 50, § 2.1.

sin tillhörighet till varandra och sin delaktighet i trosgemenskapens utveckling, liksom när församlingarna genom sina representanter samlas till gudstjänst, för samtal i frågor kring tro och liv och fattar beslut i gemensamma angelägenheter (t ex vid kongressen). Beslut på regional och nationell nivå inom EFK i Sverige uttrycker, på basis av representation och förtroende, församlingarnas gemensamma vilja och får sin giltighet genom deras prövning och bejakande. Trossamfundet representeras av den styrelse församlingarnas ombud utser och på ett mer personligt plan genom människor som utses till och bejakas som andliga ledare med en erkänd tillsynsfunktion (t ex missionsdirektor) eller med en annan erkänd funktion (t ex program- och regionledare).

Redan på Nya testamentets tid hade församlingarna på olika orter tydliga relationer till varandra. Man hade ett gemensamt missionsansvar och man sökte enhet i tron. Gemenskapen och enheten mellan församlingarna förkroppsligades i den personliga funktion som bland annat apostlarna hade. När de gemensamt kom fram till en slutsats var det naturligt att man förmedlade det till de andra församlingarna (Apg 15:22-31, 41).

Trossamfund är en sådan trosgemenskap mellan församlingar. Att ordet samfund också uppfattas som beteckning för

en särskild kristen rörelse eller kyrka bland flera är ett resultat av senare historisk utveckling. Den allt vanligare användningen av ordet kyrka som likvärdigt med ordet samfund är också ett resultat av en senare språkutveckling.

EFK SOM ETT SAMMANHANG FÖR LEDARSKAP OCH TJÄNST

Församlingarnas relationer i gemenskap och mission gör Kristi kropp i vidare mening synlig och blir ett vittnesbörd om Guds rike. Därmed förverkligas den kristna församlingens identitet och kallelse, så att den i en ny tid med trohet och relevans kan uttrycka och förmedla evangeliets innehåll och karaktär. Formerna för detta kan växla från tid till tid men innefattar alltid ledarskap och tjänst.

Nya testamentet beskriver olika gåvor och tjänster där ledarskap är en naturlig del, med syftet att kvinnor och män, unga och äldre, tillsammans uppbygger Kristi kropp och fungerar i tjänst för varandra (Rom 12:4-8, Ef 4:11-13). Denna vision av kollektivt och tjänande ledarskap förenas med grundtanken att en ledare ska vara frimodig i sitt uppdrag, en förebild för troende i ”kärlek, tro och renhet” och ha ett ”gott rykte bland utomstående” (1 Tim 4:12-16, 3:7). På alla nivåer inom EFK sker ett demokratiskt beslutsfattande som ett uttryck för en värdering av alla troendes bidrag (”det allmänna prästadömet”) i sökandet efter Guds vilja och Kristi sinne. Att de som

utövar ledarskap lyssnar till andra och har förtroende hos och ansvarighet inför dem man är utsedd att leda och tjäna är därför en naturlig konsekvens av EFKs ledarskapssyn.

I ett bibliskt perspektiv råder en jämställdhet mellan kvinnor och män i skapelse och frälsning såväl som i de andliga gåvorna och tjänsterna. På grund av syndens konsekvenser har detta ofta skymts genom historien. Grunden för tjänst i Guds rike är Guds kallelse och gåvor oberoende av kön. EFK bejaktar att alla tjänster i församling och mission kan utövas av kvinnor och män på lika villkor och i berikande samverkan. I nuvarande situation finns anledning att särskilt främja kvinnors möjligheter och vilja att söka sig till olika uppdrag och tjänster där kvinnor kan utöva ledarskap och betjäna gemenskapen.

För tjänst som pastor inom EFK med ett erkännande i den större samfundsgemenskapen finns särskilda kriterier. De gäller bland annat personlig kallelse bekräftad i gemenskapen, förtroende, utbildning/erfarenhet och avskiljning som är gemenskapens fullmakt till pastoral tjänst. Det är också naturligt för en EFK-pastor att

ha relationer till församlingsprogram och medarbetarförbund. Samsyn med EFK som trosgemenskap förutsätts i grundläggande trosfrågor. I stort sett gäller samma kriterier även för antagande som missionär inom EFK. Även om det finns behov av personal för kortare insatser vill EFK ha en stomme av missionärer med långsiktighet i sitt engagemang och med inriktning på att arbeta i nära relation till de samarbetskyrkor och andra partners som har det fulla ansvaret för det arbete som bedrivs.²⁴

GEMENSKAP OCH MISSION

Trosgemenskapen tar sig uttryck i ”apostlarnas undervisning och den inbördes hjälpen, i brödbrytandet och bönerna” (Apg 2:42) och är i första hand ett uttryck för vad församlingen och gemenskapen av församlingar är kallad att vara som en del av kyrkan. Ur den identiteten kommer uppdraget i världen, vad kyrkan är kallad att göra.²⁵ Kyrkan, som den tar sig uttryck i församlingen och trossamfundet, är i sin existens ett tecken på Guds rike och i sin funktion i världen ett redskap för detta rike.

EFK är församlingarna tillsammans för gemenskap och mission. Men EFK har

²⁴ Se Pastorskriterier inom Evangeliska Frikyrkan, Församlingsprogrammet 2005, Handbok för personal i utlandstjänst, 2006, och Gudstjänstboken, 2005, s 98-111.

²⁵ Se Lausannedeklarationen, artikel 1: Gud ”har kallat ett folk åt sig själv ut ur världen och sänder sitt folk tillbaka in i världen för att vara hans tjänare och vittnen”.

också, som det betonades inledningsvis, en djup samhörighet med den kristna kyrkan i stort. Den enheten tar sig uttryck i gemenskap och relationer, men också genom samverkan i uppdraget. Utifrån Jesu ord om enhetens betydelse för vittnesbördet utåt ("för att världen ska tro") vill EFK framför allt verka för ökad samverkan i mission. Gemenskap och samhörighet är viktigt i sig, men den dynamik och de positiva effekter som uppnås genom enhet, samverkan och partnerskap är också uttryck för ett gott förvaltarskap och en viktig resurs för att möjliggöra att missionsuppdraget fullbordas.

Med samverkan i mission avser EFK dels den strävan efter enhet och samarbete som EFK vill ska känneteckna alla våra insatser, dels också mer specifika insatser för att utveckla nya former för samverkan i mission, inte minst tillsammans med de nya missionsaktörerna bland våra samarbetskyrkor och partners, i vårt eget land och över hela världen. Tillsammans med andra vill EFK verka för att utmana onda krafter, vara kanaler för Guds kärlek och redskap för Guds rike i det lokala, nationella och globala samhället.

I gemenskap med den kristna kyrkan i stort vill EFK som en evangelisk frikyrka vara ett trossamfund i vilket självständiga och ömsesidigt beroende församlingar står tillsammans i gemenskap och mission. Som en evangelikal missionsinriktad, baptistisk och karismatisk församlingsrörelse vill EFK förverkliga sin vision "Växande församlingar förmedlar hela evangeliet till hela människan över hela världen".

”Växande församlingar förmedlar
hela evangeliet till hela människan
över hela världen.”

EVANGELISKA
FRIKYRKAN